

PROP DE VOSALTRES

Amoris laetitia (I): Un cant a la família

Com a fruit de les dues últimes assemblees del Sínode dels bisbes, el papa Francesc ha dirigit a tota l'Església una exhortació apostòlica que porta per títol *L'alegria de l'amor*. La situació de la família i el desig d'acompanyar a les famílies cristianes en el seu camí vital i creient ha sigut una preocupació de l'Església durant les últimes dècades i és també una prioritat per al papa Francesc. Recordem, per exemple, el capítol primer de la segona part de la constitució sobre *L'Església en el món contemporani* del Concili Vaticà II, així com el magisteri dels papes Pau VI i Joan Pau II. Aquesta nova exhortació no pot ser aïllada de la preocupació pastoral que l'Església sempre ha tingut per aquesta institució fonamental per a la persona humana.

Sens dubte, hi ha motius perquè el papa Francesc haja impulsat aquesta nova reflexió sobre un tema que no és nou: avui tots percebem que la situació de moltes famílies és d'una debilitat extrema. El Papa ha dedicat el capítol segon de l'exhortació a exposar la realitat actual i els desafiaments que aquesta planteja, i menciona alguns factors que estan influïent en

aquesta institució decisiva «per al futur del món i de l'Església» (núm. 31): l'individualisme en les relacions intrafamiliars; l'actual organització de la vida social i laboral; la disminució del nombre de matrimonis; la debilitat dels vincles familiars, sotmesos «a la precarietat voluble dels desigs i les circumstàncies» (núm. 34). «En aquest context (afirma el Papa) l'ideal matrimonial, amb un compromís d'exclusivitat i d'estabilitat, acaba arrasat per les conveniències circumstancials o pels capricis de la sensibilitat» (núm. 34).

Davant d'aquesta situació, el Papa ens recorda que «els cristians no podem renunciar a proposar el matrimoni per a no contradir la sensibilitat actual... Estaríem privant el món dels valors que podem i devem aportar» (núm. 35). Ara bé, tal vegada ens hem de preguntar com hem de presentar aquesta oferta de manera que siga atractiva per al nostre món. Una «saludable reacció d'autocrítica» (núm. 36) ens pot ajudar a modificar alguns accents en la nostra pastoral matrimonial, de manera que «les persones estiguen més ben disposades a respondre a la gràcia que Déu els ofereix» (núm. 35). Un discurs cen-

trat únicament en temes legals o morals, que no estiga atent a les circumstàncies i dificultats concretes que viuen els joves d'avui, pot resultar contraproduent.

El camí que el Papa ens proposa és centrar la nostra mirada en Crist, que ens mostra de manera concreta i plenament humana l'amor de Déu: la seua encarnació i naixement «en una família humana» (núm. 65); l'inici dels seus signes de salvació a Canà de Galilea; les seues relacions i trobades amb persones amb qui com-

parteix els seus moments d'esperança i de dolor, etc... són moments que ens ajuden a descobrir que la família és quelcom més que una «institució»: és el lloc privilegiat d'humanització i de descobriment de l'amor de Déu. Llegida des d'aquesta perspectiva, podem afirmar que l'exhortació *L'alegria de l'amor* és tota ella un cant al matrimoni i a la família.

Amb la meua benedicció i afecte.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

PACIFICAR L'ÀNIMA I EL MÓN

La pau es diu de moltes maneres (I)

La pau adquireix moltes formes i tipologies. Sant Agustí, en un conegut fragment de *La ciutat de Déu*, distingeix diferents formes. La seva filosofia va tenir una gran influència en el pensament occidental i ha arribat fins als nostres dies.

La pau, tal com ell la concep, és la tranquil·litat de l'ordre (*tranquillitas ordinis*) i l'ordre és la disposició en la qual cada cosa ocupa el seu lloc corresponent.¹

Escriu sant Agustí: «La pau del cos és l'ordre harmoniós de les seves parts. La pau de l'ànima irracional és l'ordenada quietud de les seves apetències. La pau de l'ànima racional és l'acord entre pensament i acció. La pau entre l'ànima i el cos és

l'ordre de la vida i la salut en l'ésser viu. La pau de l'home mortal amb Déu és l'obediència ben ordenada segons la fe sota la llei eterna. La pau entre els homes és la concòrdia ben ordenada. La pau domèstica és la concòrdia ben ordenada en el manar i obeir dels que conviuen junts. La pau d'una ciutat és la concòrdia ben ordenada en el govern i en l'obediència dels seus ciutadans. La pau de la ciutat celestial és la societat perfectament ordenada i perfectament harmoniosa en el gaudir de Déu i en el mutu goig amb Déu. La pau de totes les coses és la tranquil·litat en l'ordre. I l'ordre és la distribució dels éssers iguals i diversos, assignant-los a cadascun el seu lloc.»²

Si atenem a cadascuna de les frases que hi ha en el text precedent, és possible fer-se un quadre exhaustiu de les diverses formes de pau que existeixen.

També és veritat que, després de fer-lo, ens adonarem que la pau total, la plena pacificació del jo i del seu entorn és quelcom que no es pot posseir mai del tot, però que anhelem profundament.

¹ Cf., SANT AGUSTÍ, *De la ciutat de Déu*, 19, 13, PL 41, 460.

² *Ibidem*.

PALABRAS DE VIDA

Amoris laetitia (I): Un canto a la família

Como fruto de las dos últimas asambleas del Sínodo de los obispos, el papa Francisco ha dirigido a toda la Iglesia una exhortación apostólica que lleva por título *La alegría del amor*. La situación de la familia y el deseo de acompañar a las familias cristianas en su camino vital y creyente ha sido una preocupación de la Iglesia durante las últimas décadas y es también una prioridad para el papa Francisco. Recordemos, por ejemplo, el capítulo primero de la segunda parte de la constitución sobre *La Iglesia en el mundo contemporáneo* del Concilio Vaticano II, así como el magisterio de los papas Pablo VI y Juan Pablo II. Esta nueva exhortación no puede ser aislada de la preocupación pastoral que la Iglesia siempre ha tenido por esta institución fundamental para la persona humana.

Sin duda alguna, hay motivos para que el papa Francisco haya impulsado esta nueva reflexión sobre un tema que no es nuevo: hoy todos percibimos que la situación de muchas familias es de una debilidad extrema. El Papa ha dedicado el capítulo segundo de la exhortación a exponer la realidad actual y los desafíos que esta plantea, y menciona algunos factores que están influyendo en esta institución decisiva «para el futuro del mundo y de la Iglesia» (n.º 31): el individualismo en las relaciones intrafamiliares; la actual organización de la vida social y laboral; la disminución del número de matrimonios; la debilidad de los vínculos familiares, sometidos «a la precariedad voluble de los deseos y las circunstancias» (n.º 34). «En este contexto (afirma el Papa) el ideal matrimonial, con un compromiso de exclusividad y de estabilidad, termina siendo arrasado por las conveniencias circunstanciales o por los caprichos de la sensibilidad» (n.º 34).

Ante esta situación, el Papa nos recuerda que «los cristianos no podemos renunciar a proponer el matrimonio con el fin de no contradecir la sensibilidad actual... Estaríamos privando al mundo de los valores que podemos y debemos aportar» (n.º 35). Ahora bien, tal vez nos tenemos que preguntar cómo debemos presentar esta oferta de modo que sea atractiva para nuestro mundo. Una «saludable reacción de autocrítica» (n.º 36) nos puede ayudar a modificar algunos acentos en nuestra pastoral matrimonial, de forma que «las personas estén mejor dispuestas a responder a la gracia que Dios les ofrece» (n.º 35). Un discurso centrado únicamente en temas legales o morales, que no esté atento a las circunstancias y dificultades concretas que viven los jóvenes de hoy, puede resultar contraproducente.

El camino que el Papa nos propone es centrar nuestra mirada en Cristo, que nos muestra de manera concreta y plenamente humana el amor de Dios: su encarnación y nacimiento «en una familia humana» (n.º 65); el inicio de sus signos de salvación en Caná de Galilea; sus relaciones y encuentros con personas con las que comparte sus momentos de esperanza y de dolor, etc... son momentos que nos ayudan a descubrir que la familia es algo más que una «institución»: es el lugar privilegiado de humanización y de descubrimiento del amor de Dios. Leída desde esta perspectiva, podemos afirmar que la exhortación *La alegría del amor* es toda ella un canto al matrimonio y a la familia.

Con mi bendición y afecto.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

Primera Missa a la residència «L'Onada» de Tortosa

El dimecres dia 30 es va oficiar la primera Missa a la Residència de la Tercera Edat «L'Onada» de Tortosa.

Oficiada per Mn. Javier Goñi, rector de la Parròquia de la Mare de Déu dels Àngels, va comptar amb la participació d'un 60% dels residents, que van col·laborar en los resos durant l'ofici. Tot explicat molt carinyosament pel rector i donant-los, un a un, la «Pau».

En acabar, els residents van demanar cantar l'himne de la Mare de Déu de la Cinta.

Asun Favà

Confirmacions a la parròquia del Pinell de Brai

El dissabte 2 d'abril, la comunitat parroquial del Pinell de Brai, ens vam trobar, a les 20 hores, a la parròquia, per celebrar el sagrament de la Confirmació de vuit joves, de mans del nostre bisbe D. Enríque.

Després d'una catequesi acompanyada per la catequista van ser presentats al Sr. Bisbe i a la comunitat. Ells dient: «sóc aquí», donaven la conformitat que volen seguir els passos de Jesús, ajudats amb el testimoni de la comunitat. Que santa Magdalena els ajudi en aquest camí.

Mn. Jordi Centelles Llop
Rector del Pinell de Brai

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

Misericòrdia i justícia

Heus aquí una altra manera de fer justícia que la Bíblia ens presenta com l'autèntic camí a seguir.

Es tracta d'un procediment que evita el recurs al tribunal i preveu que la víctima s'adrexi directament al culpable per invitar-lo a convertir-se, ajudant-lo a comprendre que està fent mal, apel·lant la seva consciència. D'aquesta manera, finalment tornant enrere i reconeixent l'error propi, ell pot obrir-se al perdó que la part ofesa li està oferint. I això és bo: a continuació de la persuasió del que

és dolent, el cor s'obre al perdó que li és ofert. Aquesta és la manera de resoldre els conflictes dintre de les famílies, en les relacions entre els esposos o entre els pares i els fills, on el qui se sent ofès estima el culpable i desitja salvar la relació que l'uneix a l'altre.

Aquest és un camí difícil. Requereix que el qui ha patit el mal estigui disposat a perdonar i desitgi la salvació i el bé de qui l'ha ofès. Només així la justícia pot triomfar, perquè, si el culpable reconeix el mal que ha fet i deixa de fer-lo, això fa que el mal deixi d'e-

xistir, i que el qui era injust esdevingui just perquè ha estat perdonat i ajudat a retrobar el camí del bé. I aquí comença el perdó, la misericòrdia.

És així com Déu actua amb nosaltres, pecadors. El Senyor ens ofereix contínuament el seu perdó i ens ajuda a acollir-lo i a prendre consciència del nostre mal, per poder-nos-en alliberar. Perquè Déu no vol la nostra condemna, sinó la nostra salvació. Ell, el Senyor de la misericòrdia ens vol salvar a tots!

(Dimecres, 3 de febrer de 2016.)

Baixada de la Mare de Déu de la Cinta

Acabada l'Octava de Pasqua, diumenge 3 d'abril, ens vam trobar a mitjanit per celebrar l'Eucaristia que recorda i commemora el gran regal de la Cinta a Tortosa, en la solemnitat de l'Encarnació del Senyor.

Com ens deia el Sr. Bisbe en l'homília, la Cinta ens evoca un regal més gran: l'Encarnació del Fill de Déu que ens ha de portar a la gratitud, a l'agraïment i a la veneració.

Que Maria la nostra Mare ens protegeixi amb el seu cingol d'amor.

Mn. Joan Guerola

Jubileu de l'arxiprestat del Montsià-La Tinença

El dia 3 d'abril, diumenge de la Divina Misericòrdia, se celebrà el Jubileu de l'arxiprestat del Montsià-La Tinença.

Com a manifestació de la nostra condició de pelegrins que caminen cap a la Pasqua eterna, ho expressarem amb els signes peculiars d'aquest Any Sant: fent via des de la Puríssima fins a la Catedral, passant per la Porta Santa, deixant-nos abraçar per la misericòrdia de Déu per tal de ser nosaltres més misericordiosos amb els demés i per arribar, finalment, al cim en la celebració de l'Eucaristia.

Aquesta fou molt participada, compartint els béns amb els més pobres, i volent viure el seu sentit més profund: tastar anticipadament la festa del cel.

Arxiprestat Montsià-La Tinença

AGENDA

- ▀ **Dijous 26.** Tortosa, a les 11 h, roda de premsa de Càritas Diocesana, presentació de la Memòria 2015.
- ▀ **Divendres 27.** Tortosa, Parròquia St. Blai, a les 20 h, Confirmacions.
- ▀ **Dissabte 28.** Ulldecona, a les 19 h, Confirmacions.
- ▀ **Diumenge 29.** Corpus Christi a Tortosa, a les 11.30 h, Missa i processó.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

23. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [1Pe 1,3-9 / Sl 110 / Mc 10,17-27]. Sant Desideri, bisbe i màrtir; sant Joan Bta. de Rossi, prevere fundador.

24. ■ Dimarts [1Pe 1,10-16 / Sl 97 / Mc 10,28-31]. Maria Auxiliadora i altres advocacions: Providència, Strada...; sant Vicenç de Lerins, prev., escriptor eclesiàstic; sant Genadi, bisbe; santes Susanna i Afra, mrs.; beat Joan Prado, prev. i mr.

25. ■ Dimecres [1Pe 1,18-25 / Sl 147 / Mc 10,32-45]. Sant Beda el Venerable (673-735), prev. i doctor de l'Església; sant Gregori VII, papa (1073-1085), abans monjo Hildebrand; santa Maria Magdalena

de Pazzi (Florència 1566-1607), vg. carmelitana; sant Urbà I, papa (222-230) i mr.; santa Magdalena-Sofia Barat, fund. rel. del Sagrat Cor, a París (SCJM, 1800); santa Vicenta Maria López Vicuña, vg., fund. rel. Maria Immaculada.

26. □ Dijous [1Pe 2,2-5.9-12 / Sl 99 / Mc 10,46-52]. Sant Felip Neri (Florència 1515 - Roma 1595), prev. fund. Congregació de l'Oratori (CO, 1551); sant Zacaries, bisbe; sant Quadrat, mr., deixeble dels apòstols; sant Eleuteri, papa (grec, 175-189) i mr.; santa Marianna de Jesús Paredes i Flores, vg.

27. ■ Divendres [1Pe 4,7-13 / Sl 95 / Mc 11,11-26]. Sant Agustí de Canterbury (s. vi-vii), bisbe, abans

monjo a Roma; sant Juli, mr.; sant Berenguer, monjo; beat Josep Tous (Igualada 1811 - Barcelona 1871), prev. i fund.

28. ■ Dissabte [Jud 17.20-25 / Sl 62 / Mc 11,27-33]. Sant Germà, bisbe de París; sant Emili, mr.; santa Maria-Anna de Jesús Paredes, vg., d'Equador.

29. □ Diumenge vinent, El Cos i la Sang de Crist (lit. hores: 1a setm.) [Gn 14,18-20 / Sl 109 / 1C 11,23-26 / Lc 9,11b-17]. Sant Just (s. vi), bisbe d'Urgell; sant Pere Sans, bisbe de Foquien i mr. a la Xina (1747), nat a Ascó (Ribera d'Ebre), dominic; beat Feliu de Nicòsia, religiós caputxí; beat Ramon Escrivà i companys màrtirs.

La Santíssima Trinitat

COMENTARI

En el nom del Pare, i del Fill i de l'Esperit Sant

Miniatura de la Santíssima Trinitat extreta de llibre de *Les grans hores d'Anna de Bretanya* (1503-1508). Biblioteca Nacional de França

La identitat profunda d'un altre només la puc conèixer acostant-me a ell i tractant-lo de prop.

«Qui és Déu?» és pregunta a la qual mai podré respondre bé situant-me fora dels seus camins.

«Per la raó natural, l'home pot conèixer Déu amb certesa a partir de les seves obres» (CCE 50).

Però hi ha diferència abismal entre l'esforç de l'home per arribar a Déu amb la llum de la raó i el do que Déu ens fa revelant-se Ell mateix.

En diverses ocasions i de moltes maneres Déu antigament havia parlat als pares per boca dels profetes; ara, en aquests dies que són els darrers, ens ha parlat en la persona del Fill (He 1,1) que és veritablement la Saviesa de Déu.

Per Ell la fe ens ha donat entrada en la gràcia d'esperar la glòria de Déu, amb la certesa de què l'esperança no pot defraudar ningú després que Déu, donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat en els nostres cors el seu amor.

Necessitem la llum de l'Esperit que guiarà cap al coneixement de la veritat sencera i sense el qual la Revelació seria una càrrega massa pesada.

En Déu la comunió de missatge està garantida. L'Esperit no parlarà pel seu compte: dirà tot el que sentirà dir perquè tot allò que anunciarà ho haurà rebut d'allò que és meu, proclama Jesús.

El misteri de la Stma. Trinitat porta la grandesa del Déu-tal-com-és, més enllà de si cap o no cap dins el nostre cap. Porta també el misteri d'amor del Déu únic que viu la diversitat de tres Persones en la més perfecta unitat d'amor: d'amor entre el Pare que ho posa tot a les mans del Fill (Jn 13,3) i el Fill que no pot fer res pel seu compte fora d'allò que veu fer al Pare (Jn 5,19).

Misteri de unió entre tots tres: l'Esperit Sant que el Pare enviarà en nom meu us farà recordar tot el que Jo —Jesús— us he dit i ensenyat (Jn 14,26).

La Santíssima Trinitat és l'origen, la icona i la meta de l'existència cristiana.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre dels Proverbis

(Pr 8,22-31)

Això diu la Saviesa de Déu: «De molt abans de començar les seves obres el Senyor m'infantà com a primícia de tot el que ha fet. He estat configurada des de sempre, des del començament, abans que la terra existís. No hi havia encara els oceans, no existien les fonts d'on brollen les aigües, i jo havia nascut. He nascut abans que les muntanyes, abans que fossin plantades les altures; encara no havia fet la terra ni els llacs, ni la massa terrosa dels continents; quan ell instal·lava la volta del cel, jo hi era; quan traçava el cercle de l'horitzó sobre els oceans, quan fixava allà dalt el cobricel dels núvols, quan contenia les fonts de l'oceà, quan posava límits al mar que no desobeïx les seves ordres, quan construïa els fonaments de la terra, jo era al seu costat com un deixeble preferit, feia les seves delícies cada dia, jugava contínuament a la seva presència, jugava per tota la terra, i compartia amb els homes les meves delícies.»

▶ Salm responsorial (8)

R. *Senyor, sobirà nostre, que n'és de gloriós el vostre nom per tota la terra!*

Quan miro al cel que han creat les mans vostres, / la lluna i els estels que hi heu posat. / Jo dic: Què és l'home, perquè us en recordeu? / Què és un mortal, / perquè li doneu autoritat? R.

Gairebé l'heu igualat als àngels, / l'heu coronat de glòria i de prestigi, / l'heu fet rei de les coses que heu creat, / tot ho heu posat sota els seus peus. R.

Ramades de bous i ovelles, / fins i tot els animals de la selva, / l'ocell que vola i els peixos del mar, / i tot el que segueix els camins dels oceans. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,1-5)

Germans, ara que ja som justos, com a creients que som, estem en pau amb Déu, gràcies a Jesucrist, el nostre Senyor. És per ell que la fe ens ha donat entrada en aquesta gràcia que posseïm tan en ferm, i és per ell que tenim la satisfacció d'esperar la glòria de Déu. Encara més: fins enmig de les proves trobem motiu de satisfacció, perquè sabem que les proves ens fan constants en el sofriment, la constància obté l'aprovació de Déu, l'aprovació de Déu dóna esperança, i l'esperança no pot defraudar ningú, després que Déu, donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat en els nostres cors el seu amor.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan

(Jn 16,12-15)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Encara tinc moltes coses per dir-vos, però ara seria per a vosaltres una càrrega massa pesada. Quan vindrà el Defensor, l'Esperit de veritat, us guiarà cap al coneixement de la veritat sencera, perquè ell no parlarà pel seu compte: dirà tot el que sentirà dir i us anunciarà l'esdevenidor. Ell em donarà glòria, perquè tot allò que anunciarà ho haurà rebut d'allò que és meu. Tot el que és del Pare és meu; per això dic que tot allò que us anunciarà, ho rep d'allò que és meu.»

▶ Lectura del libro de los Proverbios

(Pr 8,22-31)

Así dice la sabiduría de Dios:

«El Señor me estableció al principio de sus tareas, al comienzo de sus obras antiquísimas. En un tiempo remotísimo fui formada, antes de comenzar la tierra. Antes de los abismos fui engendrada, antes de los manantiales de las aguas. Todavía no estaban aplomados los montes, antes de las montañas fui engendrada. No había hecho aún la tierra y la hierba, ni los primeros terrones del orbe. Cuando colocaba los cielos, allí estaba yo; cuando trazaba la bóveda sobre la faz del abismo; cuando sujetaba el cielo en la altura, y fijaba las fuentes abismales. Cuando ponía un límite al mar, cuyas aguas no traspasan su mandato; cuando asentaba los cimientos de la tierra, yo estaba junto a él, como aprendiz, yo era su encanto cotidiano, todo el tiempo jugaba en su presencia: jugaba con la bola de la tierra, gozaba con los hijos de los hombres.»

▶ Salmo responsorial (8)

R. *Señor, dueño nuestro, ¡qué admirable es tu nombre en toda la tierra!*

Quando contemplo el cielo, obra de tus dedos, / la luna y las estrellas que has creado, / ¿qué es el hombre, para que te acuerdes de él, / el ser humano, para darle poder? R.

Lo hiciste poco inferior a los ángeles, / lo coronaste de gloria y dignidad, / le diste el mando sobre las obras de tus manos. R.

Todo lo sometiste bajo sus pies: / rebaños de ovejas y toros, / y hasta las bestias del campo, / las aves del cielo, los peces del mar, / que trazan sendas por el mar. R.

▶ Lectura de San Pablo a los cristianos de Roma (Rm 5,1-5)

Hermanos y hermanas:

Ya que hemos recibido la justificación por la fe, estamos en paz con Dios, por medio de nuestro Señor Jesucristo. Por él hemos obtenido con la fe el acceso a esta gracia en que estamos, y nos gloriamos apoyados en la esperanza de la gloria de los hijos de Dios. Más aún, hasta nos gloriamos en las tribulaciones, sabiendo que la tribulación produce constancia; la constancia, virtud probada; la virtud, esperanza, y la esperanza no defrauda, porque el amor de Dios ha sido derramado en nuestros corazones con el Espíritu Santo que se nos ha dado.

▶ Lectura del evangelio según san Juan

(16,12-15)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Muchas cosas que me quedan por deciros, pero no podéis cargar con ellas por ahora; cuando venga él, el Espíritu de la verdad, os guiará hasta la verdad plena. Pues lo que hable no será suyo: hablará de lo que oye y os comunicará lo que está por venir.

Él me glorificará, porque recibirá de mí lo que os irá comunicando. Todo lo que tiene el Padre es mío. Por eso os he dicho que tomará de lo mío y os lo anunciará.»